

denes Konjunkturtillæg og den Opfordring eller rettere sagt den Forespørgsel, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har stillet til Statsministeren, om han vil komme med Forslag om en eventuel Nedsættelse af Konjunkturtillæget, sige, at det er fuldstændig berettiget og rimeligt, at saadanne Spørgsmaal rejses; og at en saadan Opfordring stilles, thi der blev sidste Foraar gennemført en Forhøjelse af Konjunkturtillæget, der efter min Opfattelse var fuldstændig urigtig. Det har jo ogsaa vist sig, navnlig gennem Kronens Stigning, at denne Forhøjelse af Konjunkturtillæget, som gennemførtes med de tre Partiernes Stemmer, burde vi ikke have haft, og derfor vilde der være Rimelighed i fra de tre Partiernes Side nu at redressere den Fejl, de saaledes gjorde sidste Foraar, i Stedet for nu at vandre videre ad Banen og bevilge Statstilskud til Industriens Arbejdere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed sluttet der af med de korte Bemærkninger.

Knud Kristensen: Jeg vil dog antage, at de fleste vil mene, at Forholdet mellem Staten og Tjenestemændene er ikke det samme som Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg vil dog tro, at Staten i dette Forhold har lidt mere at sige, jeg har forstaaet det saaledes, at naar vi lovgav om Statstjenestemændenes Løn, var det ikke noget, hvortil vi hverken juridisk eller moralsk havde Forpligtelse til at indhente Tjenestemændenes Tilslutning. Det kunde være hensynsfuldt at faa deres Samtykke, men det var dog noget, Lovgivningsmagten kunde fastsætte alene, og saaledes mener jeg, det er endnu. Jeg vil derfor gerne have oplyst af den højtærede Statsminister, om han har den Opfattelse, at vi i det hele taget ikke kan røre ved Tjenestemændenes Løn, uden at de giver deres Tilslutning dertil. — Endelig vil jeg gerne sige, at det er en fuldkommen urigtig Udlægning af mine Udtalelser, at jeg blot skulde ville afgive noget af vore Diæter for at komme til at trykke Lønnen. Nej, jeg mener, det er en Nødvendighed at trykke alle Lønninger — det gjorde jeg Rede for i min første Tale — ikke blot Lønarbejdernes, men al den Løn, der gives for personligt Arbejde. Det mener jeg er en Nødvendighed under den nuværende Situation, og derfor siger jeg: Saa maa vi ogsaa selv være med og selv gaa foran.

Erhvervsministeren (Stavning): Det ærede Medlem Hr. Slesbager mener, at det vilde være rimeligt, at der fremkom Forslag om Nedsættelse af Konjunkturtillæget. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at han kan ikke vente Forslag til Ændringer af Love af den Grund, at det ærede Medlem i sin Tid har stemt imod dem. Det er ikke Begrundelse nok til at foretage Lovændringer. Venstre kommer til at finde sig i, at der kan gennemføres Love, som Venstre stemmer imod, og som desuagtet er lovlige gældende. Noget Forslag om Nedsættelse af Konjunkturtillæget kan jeg ikke se nogen særlig Anledning til at fremkomme med i Øjeblikket, da der i den gældende Lov er Regler for, hvorledes man skal forholde sig i en Deflationsperiode som den nuværende. Men i øvrigt vil jeg sige til Forespørgeren, at Loven om Konjunkturtillæg ligger ikke under mit Ministerium, saa jeg kan ikke svare for, hvilke Planer eller Forberedelser der er i et andet Ministerium.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen hævder, at der er en væsentlig Forskel paa Statens og det private Erhvervslivs Arbejderses Stilling, og det erkender jeg at der er, men der er ikke nogen Forskel i Henseende til, at der bestaar lovlige Overenskomster for private Arbejdere, som der bestaar det for Tjenestemænd. Det kan dog formentlig ikke være Mening, at man her uden Hensyn til de Konsekvenser, der maatte følge heraf, skulde gaa til at iværksætte omfattende Lønedsættelser for Tjenestemændene, paa samme Tid som det ærede Medlem Hr. Slesbager som Ordfører for Venstre erkender, at nogen ved Lov foretagen Nedsættelse eller Omstødelse af de gældende private Overenskomster kan der ikke være Tale om. Det kan dog formentlig ikke være Venstres Hensigt, at Tjenestemændene skal stilles endnu ugunstigere end Erhvervslivets Arbejdere. Jeg har jo hidtil bildt mig ind, at naar man bekæmpede Antagelsen af Funktionærer, var det, fordi Funktionærerne i Statstjeneste fik det bedre end det private Erhvervslivs Arbejdere, og at der derfor var en Tilbøjelighed til at søge deres Antal udvidet. Den modsatte Forestilling kan jeg i alt Fald ikke tiltræde. Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen endelig siger, at der er sket en forkert Udlægning af, hvad han har sagt i Gaar, vil jeg sige, at det maa være en Misforstaaelse. Der er ingen forkert Udlægning sket. Det ærede Medlem sagde: En Nedsættelse af Rigsdagsmændenes Løn vil ganske vist ikke være af stor økonomisk Rækkevidde, men det giver